

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1990 Nr. 161

A. TITEL

*Zevende Protocol bij het Verdrag ter bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden;
Straatsburg, 22 november 1984*

B. TEKST

De tekst van het Protocol is geplaatst in *Trb.* 1985, 2.

Behalve de aldaar genoemde Staten is het Protocol nog ondertekend voor:

Turkije	14 maart 1985
de Bondsrepubliek Duitsland ¹⁾	19 maart 1985
Oostenrijk	19 maart 1985
IJsland	19 maart 1985
Zwitserland	28 februari 1986
San Marino	1 maart 1989
Finland	5 mei 1989

---

¹ Onder de volgende verklaringen:

“1. By “criminal offence” and “offence” in Article 2 to 4 of the present Protocol, the Federal Republic of Germany understands only such acts as are criminal offences under its law.

2. The Federal Republic of Germany applies Article 2 (1) to convictions or sentences in the first instance only, it being possible to restrict review to errors in law and to hold such reviews in camera; in addition, it understands that the application of Article 2 (1) is not dependent on the written judgment of the previous instance being translated into a language other than the language used in court.

3. The Federal Republic of Germany understands the words “according to the law or the practice of the State concerned” to mean that Article 3 refers only to the retrial provided for in section 359 et seq. of the Code of Criminal Procedure. (Cf Strafprozessordnung).”

C. VERTALING¹⁾

De onderstaande vertaling vervangt de in *Trb.* 1985, 2 geplaatste vertaling:

Zevende Protocol bij het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

De Lid-Staten van de Raad van Europa die dit Protocol hebben ondertekend,

Vastbesloten verdere stappen te nemen ter verzekering van de collectieve waarborging van bepaalde rechten en vrijheden door middel van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 (hierna te noemen „het Verdrag”),

Zijn het volgende overeengekomen:

Artikel 1

1. Een vreemdeling die wettig verblijft op het grondgebied van een Staat wordt niet uitgezet behalve ingevolge een overeenkomstig de wet genomen beslissing en hem wordt toegestaan:

- a. redenen aan te voeren tegen zijn uitzetting,
- b. zijn zaak opnieuw te doen beoordelen, en
- c. zich met dit doel te doen vertegenwoordigen bij de bevoegde instantie of een of meer door die instantie aangewezen personen.

2. Een vreemdeling kan worden uitgezet vóór de uitoefening van zijn rechten ingevolge het eerste lid, letters a, b en c van dit artikel, wanneer een zodanige uitzetting noodzakelijk is in het belang van de openbare orde of is gebaseerd op redenen van de nationale veiligheid.

Artikel 2

1. Een ieder die door een gerecht is veroordeeld wegens een strafbaar feit, heeft het recht zijn schuldigverklaring of veroordeling opnieuw te doen beoordelen door een hogere gerecht. De uitoefening van dit recht, met inbegrip van de gronden waarop het kan worden uitgeoefend, wordt bij de wet geregeld.

2. Op dit recht zijn uitzonderingen mogelijk met betrekking tot lichte overtredingen, zoals bepaald in de wet, of in gevallen waarin de

---

¹⁾ In verband met de herziening van de vertaling van het Verdrag zijn ook de vertalingen van de Protocollen bij het Verdrag herzien.

betrokkene in eerste aanleg werd berecht door het hoogste gerecht of werd veroordeeld na een beroep tegen vrijspraak.

Artikel 3

Wanneer iemand wegens een strafbaar feit onherroepelijk is veroordeeld en het vonnis vervolgens is vernietigd of wanneer hem daarna gratie is verleend, op grond van de overweging dat een nieuw of een pas aan het licht gekomen feit onomstotelijk aantoonde dat van een gerechtelijke dwaling sprake is, wordt degene die als gevolg van die veroordeling straf heeft ondergaan schadeloos gesteld overeenkomstig de wet of de praktijk van de betrokken Staat, tenzij wordt aangetoond dat het niet tijdig bekend worden van het onbekende feit geheel of gedeeltelijk aan hem te wijten is.

Artikel 4

1. Niemand wordt opnieuw berecht of gestraft in een strafrechtelijke procedure binnen de rechtsmacht van dezelfde Staat voor een strafbaar feit waarvoor hij reeds onherroepelijk is vrijgesproken of veroordeeld overeenkomstig de wet en het strafprocesrecht van die Staat.

2. De bepalingen van het voorgaande lid beletten niet de heropening van de zaak overeenkomstig de wet en het strafprocesrecht van de betrokken Staat, indien er aanwijzingen zijn van nieuwe of pas aan het licht gekomen feiten, of indien er sprake was van een fundamenteel gebrek in het vorige proces, die de uitkomst van de zaak zouden of zou kunnen beïnvloeden.

3. Afwijking van dit artikel krachtens artikel 15 van het Verdrag is niet toegestaan.

Artikel 5

Echtgenoten hebben gelijke rechten en verantwoordelijkheden van civielrechtelijke aard, zowel onderling als in hun betrekkingen met hun kinderen, wat betreft het huwelijk, tijdens het huwelijk en bij de ontbinding ervan. Dit artikel belet de Staten niet de in het belang van de kinderen noodzakelijke maatregelen te nemen.

Artikel 6

1. Iedere Staat kan op het tijdstip van ondertekening of van nederlegging van zijn akte van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring het grondgebied of de grondgebieden aanwijzen waarop dit Protocol van toepassing zal zijn, alsmede de mate aangeven waarin hij

zich ertoe verbindt de bepalingen van dit Protocol van toepassing te doen zijn op dit grondgebied of deze grondgebieden.

2. Iedere Staat kan, op elk later tijdstip, door middel van een aan de Secretaris-Generaal van de Raad van Europa gerichte verklaring, de toepassing van dit Protocol uitbreiden tot ieder ander in de verklaring aangewezen grondgebied. Met betrekking tot dat grondgebied treedt het Protocol in werking op de eerste dag van de maand volgende op het verstrijken van een tijdvak van twee maanden na de datum waarop die verklaring door de Secretaris-Generaal is ontvangen.

3. Iedere overeenkomstig de twee vorige leden afgelegde verklaring kan, met betrekking tot elk in die verklaring aangewezen grondgebied, worden ingetrokken of gewijzigd door middel van een aan de Secretaris-Generaal gerichte kennisgeving. De intrekking of wijziging wordt van kracht op de eerste dag van de maand volgende op het verstrijken van een tijdvak van twee maanden na de datum waarop die kennisgeving door de Secretaris-Generaal is ontvangen.

4. Een overeenkomstig dit artikel afgelegde verklaring wordt geacht te zijn afgelegd overeenkomstig artikel 63, eerste lid, van het Verdrag.

5. Het grondgebied van iedere Staat waarvoor dit Protocol van toepassing is krachtens bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring door die Staat en elk grondgebied waarvoor dit Protocol van toepassing is krachtens een door die Staat ingevolge dit artikel afgelegde verklaring kunnen, voor de toepassing van de verwijzing in artikel 1 naar het grondgebied van een Staat, als afzonderlijke grondgebieden worden behandeld.

Artikel 7

1. Door de Staten die Partij zijn, worden de artikelen 1 tot en met 6 van dit Protocol als aanvullende artikelen op het Verdrag beschouwd; alle bepalingen van het Verdrag zijn dienovereenkomstig van toepassing.

2. Evenwel is het individuele klachtrecht dat erkend is bij een ingevolge artikel 25 van het Verdrag afgelegde verklaring of de aanvaarding van de bindende rechtsmacht van het Hof bij een ingevolge artikel 46 van het Verdrag afgelegde verklaring, voor wat dit Protocol betreft, slechts van toepassing voor zover de betrokken Staat een verklaring heeft afgelegd waarin dit recht wordt erkend of deze rechtsmacht wordt aanvaard met betrekking tot de artikelen 1 tot en met 5 van dit Protocol.

Artikel 8

Dit Protocol staat open voor ondertekening door de Lid-Staten van de Raad van Europa die het Verdrag hebben ondertekend. Het dient te worden bekrachtigd, aanvaard of goedgekeurd. Een Lid-Staat van de Raad van Europa kan dit Protocol niet bekrachtigen, aanvaarden of goedkeuren, zonder dat die Staat tezelfder tijd of voordien het Verdrag heeft bekrachtigd. De akten van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring worden nedergelegd bij de Secretaris-Generaal van de Raad van Europa.

Artikel 9

1. Dit Protocol treedt in werking op de eerste dag van de maand volgende op het verstrijken van een tijdvak van twee maanden na de datum waarop zeven Lid-Staten van de Raad van Europa hun instemming door het Protocol te worden gebonden tot uitdrukking hebben gebracht overeenkomstig het bepaalde in artikel 8.

2. Met betrekking tot iedere Lid-Staat die later zijn instemming door het Protocol te worden gebonden tot uitdrukking brengt, treedt dit in werking op de eerste dag van de maand volgende op het verstrijken van een tijdvak van twee maanden na de datum waarop de akte van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring is nedergelegd.

Artikel 10

De Secretaris-Generaal van de Raad van Europa geeft de Lid-Staten van de Raad van Europa kennis van:

- a. iedere ondertekening;
- b. de nederlegging van iedere akte van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring;
- c. iedere datum van inwerkingtreding van dit Protocol overeenkomstig de artikelen 6 en 9;
- d. iedere andere handeling, kennisgeving of mededeling met betrekking tot dit Protocol.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gemachtigd, dit Protocol hebben ondertekend.

GEDAAN te Straatsburg, op 22 november 1984, in de Engelse en de Franse taal, zijnde beide teksten gelijkelijk authentiek, in een enkel exemplaar, hetwelk zal worden nedergelegd in het archief van de Raad van Europa. De Secretaris-Generaal van de Raad van Europa zal gewaarmerkte afschriften doen toekomen aan iedere Lid-Staat van de Raad van Europa.

D. PARLEMENT

Zie *Trb.* 1985, 2.

E. BEKRACHTIGING

De volgende Staten hebben in overeenstemming met artikel 8 van het Protocol een akte van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring bij de Secretaris-Generaal van de Raad van Europa nedergelegd:

Zweden ¹⁾	8 november 1985
Frankrijk ²⁾	17 februari 1986
Oostenrijk ³⁾	14 mei 1986
IJsland	22 mei 1987
Griekenland	29 oktober 1987
Zwitserland ⁴⁾	24 februari 1988
Denemarken ⁵⁾	18 augustus 1988
Noorwegen	25 oktober 1988
San Marino ⁶⁾	22 maart 1989
Luxemburg ⁷⁾	19 april 1989
Finland	10 mei 1990

¹⁾ Onder de volgende verklaring:

“Article 1

The Government of Sweden declares that an alien who is entitled to appeal against an expulsion order, may, pursuant to Section 70 of the Swedish Aliens Act (180:376), make a statement (termed a declaration of acceptance) in which he renounces his right of appeal against the decision. A declaration of acceptance may not be revoked. If the alien has appealed against the order before making a declaration of acceptance, his appeal shall be deemed withdrawn by reason of the declaration”.

²⁾ Onder de volgende verklaring en voorbehouden:

Déclaration

«Le Gouvernement de la République française déclare qu'au sens de l'Article 2, paragraphe 1, l'examen par une juridiction supérieure peut se limiter à un contrôle de l'application de la loi, tel que le recours en cassation.»

Réserves

«Le Gouvernement de la République française déclare que seules les infractions relevant en Droit français de la compétence des tribunaux statuant en matière pénale doivent être regardées comme des infractions au sens des Articles 2 à 4 du présent Protocole;

«Le Gouvernement de la République française déclare que l'Article 5 ne doit pas faire obstacle à l'application des règles de l'ordre juridique français concernant la transmission du nom patronymique.

L'Article 5 ne doit pas faire obstacle à l'application des dispositions de Droit local dans la collectivité territoriale de Mayotte et les territoires de Nouvelle-Calédonie et des Iles Wallis et Futuna.

Le Protocole N° 7 à la Convention de sauvegarde des Droits de l'Homme et

des Libertés Fondamentales s'appliquera à l'ensemble du territoire de la République, compte tenu, en ce qui concerne les territoires d'Outre-Mer et la collectivité territoriale de Mayotte, des nécessités locales auxquelles l'Article 63 de la Convention Européenne des Droits de l'Homme et des Libertés Fondamentales fait référence».

3) Onder de volgende verklaringen:

"1. Higher Tribunals in the sense of Article 2, paragraph 1, include the Administrative Court and the Constitutional Court.

2. Articles 3 and 4 exclusively relate to criminal proceedings in the sense of the Austrian code of criminal procedure."

4) Onder de volgende voorbehouden:

«Article 1

Lorsque l'expulsion intervient à la suite d'une décision du Conseil fédéral fondée sur l'article 70 de la Constitution pour menace de la sûreté intérieure ou extérieure de la Suisse, la personne concernée ne bénéficie pas des droits énumérés au 1er alinéa, même après l'exécution de l'expulsion.

Article 5

Après l'entrée en vigueur des dispositions révisées du code civil suisse du 5 octobre 1984, les dispositions de l'article 5 du Protocole additionel No. 7 seront appliquées sous réserve, d'un part, des dispositions du droit fédéral relatives au nom de famille (article 160 CC et 8a Tit. fin., CC) et, d'autre part, de celles relatives à l'acquisition du droit de cité (article 161, 134, 1er alinéa, 149, 1er alinéa, CC et 86 Tit. fin., CC). En outre, sont réservées certaines dispositions du droit transitoire relatives au régime matrimonial (article 9, 9a, 9c, 9d, 9e, 10 et 10a Tit. fin., CC)."

5) Onder het volgende voorbehoud:

The Government of Denmark declares that Article 2, paragraph 1 does not bar the use of rules of the Administration of Justice Act ("Lov om rettsens pleje") according to which the possibility of review by a higher court - in cases subject to prosecution by the lower instance of the prosecution ("politisinger") - is denied

- a) when the prosecuted, having been duly notified, fails to appear in court;
- b) when the court has repealed the punishment; or
- c) in cases where only sentences of fines or confiscations of objects below the amount or value established by law are imposed.

Op 12 september 1988 deelde de Deense Regering mede dat het Protocol niet voor de Faeroer zal gelden.

6) Onder de volgende verklaring:

With regard to the provisions of Article 3 on the compensation of the victim of a miscarriage of justice, the Government of San Marino declares that although the principle is applied in practice, it is not enshrined in any legislative provisions. Therefore the Government of the Republic undertakes to embody the principle and its regulation into a relevant legislative provision to be adopted within two years from today. (vertaling)

7) Onder het volgende voorbehoud:

Le Grand-Duché de Luxembourg déclare que l'article 5 du Protocole ne doit pas faire obstacle à l'application des règles de l'ordre juridique luxembourgeois concernant la transmission du nom patronymique.

G. INWERKINGTREDING

De bepalingen van het Protocol zijn op 1 november 1988 ingevolge artikel 9, eerste lid, in werking getreden voor Denemarken, Frankrijk, Griekenland, Oostenrijk, IJsland, Zweden en Zwitserland.

Voor iedere Lid-Staat die later zijn instemming door het Protocol te worden gebonden tot uitdrukking brengt, treedt het Protocol ingevolge artikel 9, tweede lid, in werking op de eerste dag van de maand volgende op het verstrijken van een tijdvak van twee maanden na de datum van nederlegging van zijn akte van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring.

J. GEGEVENS

Zie *Trb.* 1985, 2.

Voor het op 5 mei 1949 te Londen tot stand gekomen Statuut van de Raad van Europa zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1989, 94.

Voor het op 4 november 1950 te Rome tot stand gekomen Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1990, 156.

Verklaringen inzake het individueel klachtrecht en de aanvaarding van de verplichte rechtsmacht van het Hof

Denemarken, 18 augustus 1988

The Government of Denmark declares, in accordance with Article 7.2 of Protocol No. 7 the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms, that it recognizes, for a period until 6 April 1992, the competence of the European Commission of Human Rights, as provided for in Article 25 of the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms, to receive petitions presented by any person, non-governmental organisation or group of individuals claiming to be the victim of a violation of the rights set forth in the above-mentioned Protocol to the Convention.

In accordance with Article 7.2 of the Protocol, the Government of Denmark declares, that, as provided for in Article 46 of the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms, it recognizes, for a period until 6 April 1992, as compulsory ipso facto and without special agreement, on condition of reciprocity, the jurisdiction of the European Court of Human Rights in all matters concerning the interpretation and application of Articles 1 to 5 of the above-mentioned Protocol to the Convention.

Finland, 10 mei 1990

On behalf of the Government of Finland, I declare, in accordance with Article 25 of the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms, signed in Rome, on 4 November 1950, in

accordance with paragraph 2 of Article 6 of Protocol No. 4 to the said Convention, signed in Strasbourg, on 16 September 1963, and in accordance with Article 7 of Protocol No. 7 to the said Convention, signed in Strasbourg, on 22 November 1984, that it recognises the competence of the European Commission of Human Rights to receive petitions addressed to the Secretary General of the Council of Europe from any person, non-governmental organisation or group of individuals claiming to be the victim of a violation by Finland, of the rights set forth in the said Convention, in Articles 1 to 4 of the above-mentioned Protocol No. 4 and in Articles 1 to 5 of the above-mentioned Protocol No. 7. This recognition is given for an indefinite period as from the date of this declaration except for Protocols No. 6 and 7 for which it becomes valid on the date of entry into force of those Protocols in respect of Finland.

On behalf of the Government of Finland, I declare, in accordance with Article 46 of the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms, signed in Rome, on 4 November 1950, in accordance with paragraph 2 of Article 6 of Protocol No. 4 to the said Convention, signed in Strasbourg, on 16 September 1963, and in accordance with Article 7 of Protocol No. 7 to the said Convention, signed in Strasbourg, on 22 November 1984, that it recognises as compulsory ipso facto and without special agreement the jurisdiction of the European Court of Human Rights in all matters concerning the interpretation and application of the said Convention, of Articles 1 to 4 of the above-mentioned Protocol No. 4 and of Articles 1 to 5 of the above-mentioned Protocol No. 7. This recognition is given for an indefinite period as from the date of this declaration except for Protocols No. 6 and 7 for which it becomes valid on the date of entry into force of those Protocols in respect of Finland.

Frankrijk, laatstelijk 25 september 1989

Au nom du Gouvernement de la République française, je déclare, conformément à l'Article 25 de la Convention de sauvegarde des Droits de l'Homme et des Libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950, conformément au paragraphe 2 de l'Article 6 du Protocole No 4 à ladite Convention, signé à Strasbourg le 16 septembre 1963 et conformément à l'Article 7 du Protocole No 7 à ladite Convention, signé à Strasbourg le 22 novembre 1984, reconnaître pour une nouvelle période de cinq ans à compter de la présente Déclaration, la compétence de la Commission européenne des Droits de l'Homme pour être saisie d'une requête adressée au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe par toute personne physique, toute organisation non gouvernementale ou tout groupe de particuliers, qui se prétend victime d'une violation, par l'une des Hautes Parties Contractantes, des droits reconnus dans la Convention, dans les Articles 1er à 4 du Protocole No 4 et dans les articles 1er à 5 du Protocole No 7 sus-mentionnés.

Au nom du Gouvernement de la République française, je déclare, conformément à l'Article 46 de la Convention de sauvegarde des Droits de l'Homme et des Libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950, conformément au paragraphe 2 de l'Article 6 du Protocole No 4 à ladite Convention, signé à Strasbourg le 16 septembre 1963 et conformément à l'Article 7 du Protocole No 7 à ladite Convention, signé à Strasbourg le 22 novembre 1984, reconnaître pour une nouvelle période de cinq ans à compter de la présente Déclaration, comme obligatoire de plein droit et sans convention spéciale à l'égard de tout autre Partie Contractante acceptant la même obligation, la juridiction de la Cour européenne des Droits de l'Homme sur toutes les affaires concernant l'interprétation et l'application de ladite Convention, des Articles 1er à 4 du Protocole No 4 et 1er à 5 du Protocole No 7.

Luxemburg, 16 januari 1990

Ayant vu les dispositions de l'Article 7, paragraphe 2 du Protocole No 7 à la Convention de Sauvegarde des Droits de l'Homme et des Libertés fondamentales, fait à Strasbourg, le 22 novembre 1984;

Déclarons reconnaître, pour une période allant jusqu'au 28 avril 1991, la compétence de la Commission Européenne des Droits de l'Homme, en application de l'Article 25 de la Convention de Sauvegarde des Droits de l'Homme et des Libertés fondamentales, d'être saisie de requêtes de toute personne physique, toute organisation non gouvernementale ou tout groupe de particuliers, qui se prétend victime d'une violation des droits reconnus dans le Protocole No 7 à la Convention.

En foi de quoi Nous avons signé les présentes et y avons fait apposer Notre sceau grand-ducal.

(s.) JEAN

Ayant vu les dispositions de l'article 7, paragraphe 2 du Protocole No 7 à la Convention de Sauvegarde des Droits de l'Homme et des Libertés fondamentales, fait à Strasbourg, le 22 novembre 1984;

Déclarons reconnaître, pour une période allant jusqu'au 28 avril 1991, comme obligatoire de plein droit et sans convention spéciale, sous condition de réciprocité, la juridiction de la Cour Européenne des Droits de l'Homme sur toutes les affaires concernant l'interprétation et l'application des articles 1 à 5 du Protocole No 7 à la Convention.

En foi de quoi Nous avons signé les présentes et y avons fait apposer Notre sceau grand-ducal.

(s.) JEAN

Noorwegen, 25 oktober 1988

On behalf of the Kingdom of Norway, I hereby declare that, in accordance with Article 7.2 of Protocol No. 7 to the Convention for

the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms, opened for signature in Strasbourg on 22 November 1984, the Norwegian Government recognizes, for a period until 28 June 1992, the competence of the European Commission of Human Rights, as provided for in Article 25 of the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms, to receive applications addressed to the Secretary General of the Council of Europe from any person, non-governmental organisation or group of individuals claiming to be the victim of a violation by Norway of the rights set forth in the above-mentioned Protocol to the Convention.

On behalf of the Kingdom of Norway, I hereby declare that, in accordance with Article 7.2 of Protocol No. 7 to the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms, opened for signature in Strasbourg on 22 November 1984, as provided for in Article 46 of the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms, the Norwegian Government recognizes, for a period until 28 June 1992, and on conditions of reciprocity in respect of any other contracting Party, as compulsory ipso facto and without special agreement, the jurisdiction of the European Court of Human Rights, in all matters concerning the interpretation and application of Articles 1 to 5 of the above-mentioned Protocol to the Convention.

Oostenrijk, 26 juni 1989

Le Gouvernement Fédéral de la République d'Autriche reconnaît pour une période venant à expiration le 2 septembre 1991, la compétence de la Commission européenne des Droits de l'Homme en matière de requêtes individuelles ainsi que la juridiction obligatoire de la Cour européenne des Droits de l'Homme pour les articles 1 à 5 dudit Protocole.

San Marino, 22 maart 1989

On behalf of the Government of the Republic of San Marino, I have the honour, in conformity with Article 25 of the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms, opened for signature, in Rome, on 4 November 1950, in conformity with paragraph 2 of Article 6 of Protocol No. 4 to the said Convention, opened for signature, in Strasbourg, on 16 September 1963, and in conformity with paragraph 2 of Article 7 of Protocol No. 7 to the said Convention, opened for signature, in Strasbourg, on 22 November 1984, to recognise for a period of three years from the date of the present Declaration, the competence of the European Commission of Human Rights to receive petitions submitted to the Secretary General of the Council of Europe by any person, non-governmental Organisation or group of individuals claiming to be the victim of a violation of the rights set forth in the Convention, in Article 1 to 4 of Protocol No. 4 and in Articles 1 to 5 of Protocol No. 7.

On behalf of the Government of the Republic of San Marino, I have

the honour, in conformity with Article 46 of the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms, opened for signature, in Rome, on 4 November 1950, in conformity with paragraph 2 of Article 6 of Protocol No. 4 to the said Convention, opened for signature, in Strasbourg, on 16 September 1963, and in conformity with paragraph 2 of Article 7 of Protocol No. 7 to the said Convention, opened for signature, in Strasbourg, on 22 November 1984, to recognise for a period of three years from the date of the present Declaration, as compulsory ipso facto and without special agreement in respect of any other Contracting Party which accepts the same obligation, the jurisdiction of the European Court of Human Rights in all matters concerning the interpretation and application of the said Convention, of Articles 1 to 4 of Protocol No. 4 and of Article 1 to 5 of Protocol No. 7.

IJsland, 22 mei 1987

"The declarations made under Articles 25 and 46 of the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms are also effective in respect of Articles 1 to 5 of the Protocol."

De verklaring met betrekking tot artikel 46 van het Verdrag is verlengd vanaf 2 september 1989 voor vijf jaar.

Zweden, 8 november 1985

Article 7.2

1. The Government of Sweden declares, in accordance with Article 7.2 of the Protocol, that it recognizes the competence of the European Commission of Human Rights, as provided for in Article 25 of the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms, to receive petitions presented by any person, non-governmental organisation or group of individuals claiming to be the victim of a violation of the rights set forth in the above-mentioned Protocol to the Convention.

2. In accordance with Article 7.2 of the Protocol, the Government of Sweden declares that, as provided for in Article 46 of the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms, it recognizes, for a period until 12 May 1986, as compulsory ipso facto and without special agreement, on condition of reciprocity, the jurisdiction of the European Court of Human Rights in all matters concerning the interpretation and application of Articles 1 to 5 of the above-mentioned Protocol to the Convention.

De verklaring met betrekking tot artikel 46 van het verdrag is verlengd vanaf 13 mei 1986 voor vijf jaar.

Zwitserland, 24 februari 1988

1. La Suisse étend la reconnaissance du droit de recours individuel (article 25 de la Convention de sauvegarde des Droits de l'Homme et des Libertés Fondamentales) aux articles 1 à 5 du Protocole pour la

période qui, d'après sa déclaration du 20 octobre 1986, vaut pour les droits reconnus dans la Convention.

2. La Suisse étend la reconnaissance de la juridiction obligatoire de la Cour (article 46 de la Convention de sauvegarde des Droits de l'Homme et des Libertés Fondamentales) aux articles 1 à 5 du Protocole.

De verklaring met betrekking tot artikel 25 van het Verdrag is verlengd van 28 november 1989 voor drie jaar.

Uitgegeven de *zestiende* november 1990.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

H. VAN DEN BROEK